

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 233

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 30 martie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 19 din 19 ianuarie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. (1) și (2) și art. 48 alin. (2) din Codul de procedură penală	2–5
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
183. — Hotărâre privind modificarea datelor de identificare și actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului și trecerea unei părți din acesta din administrarea Institutului de Psihiatrie Socola în administrarea Direcției de Sănătate Publică a Județului Iași, instituții din subordinea Ministerului Sănătății	6–7
186. — Hotărâre privind actualizarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, ca urmare a modificării valorii de inventar și schimbării unității de administrare pentru un imobil aflat în administrarea Ministerului Afacerilor Interne	7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
345. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind aprobarea Planului de management al sitului Natura 2000 Fânețele seculare Frumoasa	8
962. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru aprobarea Procedurii privind stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor și contribuțiilor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă	9–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 19****din 19 ianuarie 2016****referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. (1) și (2) și art. 48 alin. (2) din Codul de procedură penală**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. (1) și (2) și art. 48 alin. (2) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Sorin Ștefan Roșca Stănescu în Dosarul nr. 1.419/1/2015 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 942D/2015.

2. La apelul nominal se prezintă autorul excepției, asistat de avocat Daniel Mircea Victor Chitic, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. De asemenea, se prezintă partea Sorin Pantiș, asistată de avocat Lucian Dumitrașcu, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, iar partea Claudiu Simulescu a comunicat o adresă prin care arată că nu dorește să fie prezentă la termenul de judecată în fața Curții Constituționale. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul apărătorului autorului excepției care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, reiterând susținerile cuprinse în notele scrise aflate la dosarul cauzei. Sorin Pantiș, având cuvântul, solicită, de asemenea, admiterea excepției de neconstituționalitate.

4. Președintele Curții acordă cuvântul domnului judecător Daniel Marius Morar, care solicită părților să precizeze norma procesual penală potrivit căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu este competentă să soluționeze calea de atac, atunci când în cauză una dintre părți are calitatea de parlamentar, în ipoteza în care hotărârea primei instanțe este anterioară dobândirii calității de parlamentar.

5. Reprezentantul autorului excepției face referire la prevederile art. 40 alin. (2) din Codul de procedură penală, iar domnul judecător Daniel Marius Morar solicită să precizeze dacă își circumscrie critica la dispozițiile menționate. Apărătorul autorului excepției face precizarea că dispozițiile art. 40 alin. (1) și (2) și art. 48 alin. (2) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale în raport cu dispozițiile constituționale invocate.

6. Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, solicită respingerea, ca nefondată, a excepției de neconstituționalitate. Arată că normele procesual penale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate, ci reprezintă o materializare a acestora. Astfel, art. 48 din Codul de procedură penală preia conținutul dispozițiilor art. 40 din Codul de procedură penală anterior, însă, la momentul la care acestea din urmă au făcut obiect al controlului de constituționalitate, pronunțându-se Decizia nr. 67 din 13 februarie 2003, alin. 2 prevedea că dobândirea calității după săvârșirea infracțiunii nu determină schimbarea competenței. Ca urmare a Deciziei nr. 67 din 13 februarie 2003, prin care s-a statuat că dispozițiile art. 40 alin. 2 din Codul de procedură penală (din 1968) sunt neconstituționale, aceste dispoziții au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2003, fiind reglementată excepția dobândirii uneia dintre calitățile care atrag judecata în primă instanță a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Cu privire la art. 40 din Codul de procedură penală, reprezentantul Ministerului Public arată că acesta preia conținutul art. 29 din Codul de procedură penală anterior, potrivit căruia instanța supremă judecă, în primă instanță, printre altele, infracțiunile săvârșite de senatori, deputați și europarlamentari. Apreciază că normele procesual penale criticate nu contravin dispozițiilor constituționale ale art. 72, iar în cauză motivele de neconstituționalitate invocate privesc o problemă de interpretare și aplicare a legii, aspecte care nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de instanța constituțională.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 28 aprilie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.419/1/2015, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. (1) și (2) și art. 48 alin. (2) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Sorin Ștefan Roșca Stănescu într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului în casație, întemeiat pe dispozițiile art. 438 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură penală.

8. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că, prin Sentința penală nr. 726 din 28 august 2012, pronunțată de Tribunalul București — Secția I penală, a fost achitat atât pentru infracțiunea de utilizare a informației privilegiate, cât și pentru infracțiunea de aderare sau sprijinire sub orice formă a unui grup infracțional organizat. În data de 9 decembrie 2012, autorul excepției este ales parlamentar, mandatul fiind validat la data de 19 decembrie 2012, în data de

1 februarie 2014 a intrat în vigoare noul Cod de procedură penală, iar în data de 6 martie 2014 s-a înregistrat, pe rolul Curții de Apel București — Secția I penală, Dosarul nr. 30041.01/3/2006* (744/2014) având ca obiect apelurile declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism — Structura Centrală și partea civilă Ministerul Finanțelor Publice împotriva Sentinței penale nr. 726 din 28 august 2012, pronunțată de Tribunalul București — Secția I penală. Prin Decizia penală nr. 1.156 din 7 octombrie 2014, Curtea de Apel București — Secția I penală a admis apelurile, a desființat sentința penală atacată și, rejudecând în fond, a condamnat pe inculpat, autor al excepției de neconstituționalitate, la pedeapsa de 1 an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de utilizare de informație privilegiată și 2 ani închisoare și interzicerea unor drepturi pentru săvârșirea infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat, dând spre executare autorului excepției pedeapsa cea mai grea, de 2 ani închisoare, sporită cu 4 luni închisoare și 2 ani interzicerea unor drepturi. Autorul excepției a formulat recurs în casație, întemeiat pe dispozițiile art. 438 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură penală, în cadrul căruia a invocat prezenta excepție de neconstituționalitate prin care susține că reținerea cauzei în vederea judecării, în apel, de către Curtea de Apel București, după data la care acesta a dobândit calitatea de senator, este cauzată de caracterul neconstituțional al actualelor prevederi de procedură penală care duc la concluzia că, dacă inculpatul dobândește calitatea de senator după ce prima instanță s-a pronunțat în cauză, competența de soluționare a căilor de atac nu revine Înaltei Curți de Casație și Justiție, ci instanțelor ordinare, conform prevederilor generale de competență. În acest mod, prevederile criticate aduc atingere dispozițiilor constituționale ale art. 72 alin. (2) teza finală potrivit cărora competența de judecată aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție. Invocă Decizia Curții Constituționale nr. 67 din 13 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 21 martie 2003, prin care instanța de contencios constituțional a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 40 alin. 2 din Codul de procedură penală din 1968 [în prezent, art. 48 alin. (2) din Codul de procedură penală] sunt neconstituționale în măsura în care sunt înțelese și aplicate în sensul că senatorii și deputații vor fi judecați de alte instanțe decât Curtea Supremă de Justiție [în prezent, Înalta Curte de Casație și Justiție] în cazurile în care sesizarea instanței a avut loc anterior datei dobândirii mandatului de parlamentar. Arată că există o reală similitudine între dispozițiile din noul Cod de procedură penală și normele procesual penale anterioare, astfel încât apreciază că argumentele din decizia precitată își mențin valabilitatea și în prezent. În continuare redă motivarea din Decizia nr. 67 din 13 februarie 2003 și arată că similitudinea cu cauza prezentă este evidentă, cu excepția unui detaliu de procedură, prezent în cauza sa, respectiv faptul că dobândirea calității de parlamentar a survenit în cursul ciclului procesual între momentul pronunțării sentinței în fond și momentul începerii judecării în apel.

9. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală** apreciază că dispozițiile art. 40 alin. (1) și (2) din Codul de

procedură penală, care reglementează competența Înaltei Curți de Casație și Justiție, în primă instanță, după calitatea persoanei, respectiv în apel, și dispozițiile art. 48 alin. (2) din același cod, care stabilesc competența în caz de schimbare a calității inculpatului, nu sunt în contradicție cu dispozițiile art. 72 alin. (2) din Constituție, întrucât prevederile constituționale au în vedere doar competența de soluționare în fond a cauzei. De asemenea, normele de competență în soluționarea căilor de atac reprezintă reguli de procedură a căror stabilire, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, se poate face numai prin lege, legiuitorul instituind principiul proximității gradelor de jurisdicție, competența — în căile de atac — fiind reglementată, în toate situațiile, în raport cu instanța care a pronunțat hotărârea atacată. Totodată, dispozițiile art. 40 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, respectiv art. 48 alin. (2) din același cod sunt în acord cu prevederile constituționale care reglementează egalitatea în drepturi, întrucât nu instituie condiții diferite pentru persoanele aflate în aceeași situație, respectiv aceea a dobândirii calității de parlamentar după pronunțarea unei hotărâri în primă instanță.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 40 alin. (1) și (2) și art. 48 alin. (2) din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

— Art. 40 alin. (1) și (2): „(1) *Înalta Curte de Casație și Justiție judecă în primă instanță infracțiunile de înaltă trădare, infracțiunile săvârșite de senatori, deputați și membri din România în Parlamentul European, de membrii Guvernului, de judecătorii Curții Constituționale, de membrii Consiliului Superior al Magistraturii, de judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție și de procurorii de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.*

(2) *Înalta Curte de Casație și Justiție judecă apelurile împotriva hotărârilor penale pronunțate în primă instanță de curțile de apel, de curțile militare de apel și de Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție.*”;

— Art. 48 alin. (2): „*Dobândirea calității după săvârșirea infracțiunii nu determină schimbarea competenței, cu excepția infracțiunilor săvârșite de persoanele prevăzute la art. 40 alin. (1).*”

14. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) potrivit cărora respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și art. 72 alin. (2) teza finală, potrivit cărora competența de judecată aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru deputații și senatorii trimiși în judecată pentru fapte care nu au legătură cu voturile sau cu opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, sub aspectul competenței funcționale (*ratione officii*), potrivit actualelor norme procesual penale, Înalta Curte de Casație și Justiție judecă *în primă instanță, apelurile, recursurile în casație, precum și recursurile în interesul legii, soluționează conflictele de competență și alte cauze anume prevăzute de lege*. Potrivit art. 40 alin. (1) din Codul de procedură penală, în cadrul competenței funcționale de judecată în primă instanță, sub aspectul competenței personale și al competenței materiale, Înalta Curte de Casație și Justiție judecă infracțiunile de înaltă trădare, infracțiunile săvârșite de senatori, deputați și membri din România în Parlamentul European, de membrii Guvernului, de judecătorii Curții Constituționale, de membrii Consiliului Superior al Magistraturii, de judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție și de procurorii de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Comparativ cu vechea reglementare, respectiv art. 29 pct. 1 din Codul de procedură penală din 1968, Curtea reține transferarea infracțiunilor săvârșite de mareșali, amirali, generali, chestori în competența curții de apel. În prezent, instanța supremă are consacrată și o formă de competență după natura infracțiunii, având în vedere judecarea în primă instanță a infracțiunii de înaltă trădare. Normele procesual penale codificate în 1968, respectiv art. 29 din Codul de procedură penală anterior, stabileau, sub aspectul competenței funcționale a instanței supreme, faptul că aceasta judeca *în primă instanță* — caz în care competența personală constituia criteriul avut în vedere de legiuitor, ca *instanță de recurs* — cale ordinară de atac, *recursurile în interesul legii, recursurile în anulare* — acestea din urmă având natura unor căi extraordinare de atac, *conflictele de competență* în cazurile în care instanța supremă era instanță superioară și comună, *cazurile în care justiția era întreruptă, cererile de strămutare*.

16. Cât privește competența după calitatea persoanei sau personală (*ratione personae*), Curtea reține că aceasta este determinată de o anumită calitate a subiectului activ al infracțiunii și reprezintă o derogare de la competența materială obișnuită. Competența personală este determinată de calitatea pe care o are făptuitorul în momentul săvârșirii infracțiunii sau în momentul începerii judecății. În materia regulilor privind determinarea competenței personale au fost reglementate, atât în Codul de procedură penală din 1968, cât și în actualul Cod de procedură penală, două ipoteze distincte, constând în pierderea calității pe care o avea inculpatul la momentul săvârșirii infracțiunii și dobândirea de către inculpat a unei anumite calități, după săvârșirea infracțiunii. Prima situație, pierderea calității de către inculpat, va determina și modificarea competenței instanței de judecată, iar, de la această regulă, dispozițiile art. 48 alin. (1) din Codul de procedură penală instituie două excepții. Astfel,

când competența instanței a fost determinată de calitatea inculpatului, instanța rămâne competentă să judece chiar dacă inculpatul, după săvârșirea infracțiunii, nu mai are acea calitate, în cazurile când fapta are legătură cu atribuțiile de serviciu ale făptuitorului ori s-a dat citire actului de sesizare a instanței. Prin această reglementare sunt reluate dispozițiile art. 40 alin. 1 din Codul de procedură penală anterior, cu o singură deosebire, la lit. b) a alin. 1 al art. 40 din Codul de procedură penală din 1968, instanța rămâne competentă să judece în circumstanțele în care inculpatul își pierdea calitatea pe care o avea la momentul săvârșirii infracțiunii după pronunțarea unei hotărâri în primă instanță.

17. În ceea ce privește ipoteza dobândirii unei calități (aplicabilă în prezenta cauză), potrivit art. 48 alin. (2) din Codul de procedură penală, regula este că instanța de fond sesizată rămâne competentă să judece, chiar dacă inculpatul a dobândit vreuna dintre calitățile care impun aplicarea competenței personale. În teza finală a art. 48 alin. (2) din Codul de procedură penală este prevăzută și excepția de la această regulă, în conformitate cu care, dacă făptuitorul, ulterior săvârșirii infracțiunii, dobândește vreuna dintre calitățile prevăzute la art. 40 alin. (1) din același cod, se modifică și normele de competență. Dobândirea uneia dintre calitățile reglementate în art. 40 alin. (1) din Codul de procedură penală, care atrag competența de judecată în primă instanță a Înaltei Curți de Casație și Justiție, poate interveni oricând pe parcursul judecății în fond. Așadar, în aceste condiții competența după calitatea persoanei va fi stabilită în favoarea instanței supreme.

18. Cu privire la ipoteza dobândirii de către inculpat a unei noi calități după săvârșirea infracțiunii, Curtea mai reține că, anterior anului 2003, regula stabilită în reglementarea procesual penală consta în aceea că *dobândirea calității după săvârșirea infracțiunii nu determina schimbarea competenței*. În această formă dispozițiile art. 40 alin. 2 din Codul de procedură penală din 1968 au fost declarate neconstituționale prin Decizia Curții Constituționale nr. 67 din 13 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 21 martie 2003, prin care s-a statuat că aceste dispoziții sunt neconstituționale în măsura în care sunt înțelese și aplicate în sensul că senatorii și deputații vor fi judecați de alte instanțe decât instanța supremă în cazurile în care sesizarea instanței a avut loc anterior datei dobândirii mandatului de parlamentar. Ca urmare a deciziei precitate, art. 40 alin. 2 din Codul de procedură penală din 1968 a fost modificat prin art. I pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2003 privind modificarea Codului de procedură penală, fiind reglementată *excepția dobândirii uneia dintre calitățile care atrag judecata în primă instanță a Înaltei Curți de Casație și Justiție*, excepție menținută și în actualul cod, astfel cum am arătat, în cuprinsul art. 48 alin. (2) teza finală.

19. În continuare, Curtea reține că dispozițiile constituționale ale art. 72 statuează cu privire la imunitatea parlamentară — garanție a exercitării mandatului de senator și deputat, formele imunității parlamentare fiind iresponsabilitatea și inviolabilitatea. Inviolabilitatea — art. 72 alin. (2) din Legea fundamentală — este o imunitate de procedură, se referă exclusiv la răspunderea penală care implică nu numai trimiterea în judecată, ci și

aplicarea unei sancțiuni privative de libertate și protejează mandatul de parlamentar, dar și parlamentarul împotriva urmărilor penale sau contravenționale, pentru acțiuni abuzive, străine mandatului. Într-un sens larg, tot o măsură de protecție este și competența Înaltei Curți de Casație și Justiție de a judeca faptele penale ale parlamentarilor. Astfel cum a reținut Curtea în Decizia nr. 67 din 13 februarie 2003, dispozițiile constituționale ale art. 72 sunt norme de procedură penală cu statut constituțional.

20. Având în vedere toate cele arătate, Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt stabilite prin lege. Acest text constituțional consacră principiul libertății legiuitorului de a reglementa în domeniile menționate, luând în considerare condiția existentă în art. 1 alin. (5) din Constituție de a respecta toate celelalte norme și principii prevăzute în Legea fundamentală. Raportat la cauza de față, Curtea reține că legiuitorul, prin edictarea normelor procedurale criticate, și-a exercitat tocmai competența dată în sarcina sa de textul art. 126 alin. (2) din Constituție, ținând cont de scopul acestor norme, acela de a evita privarea unui parlamentar de posibilitatea de a-și exercita mandatul ca urmare a unor proceduri judiciare represive, și de caracterul lor protector, caracter care se relevă, astfel cum a reținut Curtea prin Decizia nr. 67 din 13 februarie 2003, prin aceea că parlamentarul trimis în judecată este scos de sub jurisdicția instanței căreia i-ar reveni competența potrivit regulilor generale — fiind apărat în acest fel de presiunile locale — și i se dă posibilitatea de a fi judecat de instanța supremă, care, în raport cu poziția pe care o deține în sistemul judiciar, prezintă cele mai înalte garanții de independență și imparțialitate.

21. În ceea ce privește ipoteza pusă în discuție de către autorul excepției în prezenta cauză, și anume problema competenței în cazul în care inculpatul dobândește calitatea de deputat sau senator după soluționarea cauzei în primă instanță, Curtea constată că, potrivit art. 8 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013, „Hotărârile pronunțate în primă instanță după intrarea în vigoare a legii noi sunt supuse căilor de atac, termenelor și condițiilor de exercitare ale acestora, prevăzute de legea nouă.” Per a contrario, hotărârile pronunțate în primă instanță anterior intrării în vigoare a legii procesual penale noi — în cauză, fiind vorba despre Sentința penală nr. 726 din 28 august 2012, pronunțată de Tribunalul București — sunt supuse căilor de atac, termenelor și condițiilor de exercitare prevăzute de legea veche, dispozițiile privind situațiile tranzitorii din Legea de aplicare a noului Cod de procedură penală nefăcând vreo distincție referitor la exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor pronunțate anterior intrării în vigoare a noului Cod de procedură penală în funcție de calitatea persoanei inculpatului. Or, potrivit art. 28¹ pct. 2 din Codul de procedură penală din 1968, „Curtea de Apel: [...] ca instanță de apel, judecă apelurile împotriva hotărârilor penale pronunțate în primă instanță de tribunale”. În același mod, normele procesual penale în vigoare, respectiv art. 38 alin. (2), stabilesc că „Curtea de apel judecă apelurile împotriva hotărârilor penale pronunțate în primă instanță de judecătorii și de tribunale”, competența, în materia căilor de atac, fiind stabilită de legiuitor în raport cu instanța care a pronunțat hotărârea atacată.

22. Cu toate acestea, Curtea constată că motivele invocate de către autor în susținerea excepției nu sunt veritabile critici de neconstituționalitate, ci, în realitate, privesc modul de interpretare și aplicare a prevederilor de lege criticate. Totodată, Curtea reține că autorul excepției de neconstituționalitate tinde la relevarea pretensei neconstituționalități a normelor procesual penale criticate prin raportare nu la conținutul normativ intrinsec, ci prin raportare la o anumită soluție legislativă pe care acestea nu o cuprind. Or, analiza unor astfel de critici de neconstituționalitate nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată”.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. (1) și (2) și art. 48 alin. (2) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Sorin Ștefan Roșca Stănescu în Dosarul nr. 1.419/1/2015 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 19 ianuarie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind modificarea datelor de identificare și actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului și trecerea unei părți din acesta din administrarea Institutului de Psihiatrie Socola în administrarea Direcției de Sănătate Publică a Județului Iași, instituții din subordinea Ministerului Sănătății

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 20 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, al art. 867 alin. (1) și al art. 868 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă modificarea datelor de identificare și actualizarea valorii de inventar a imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Institutului de Psihiatrie Socola din subordinea Ministerului Sănătății, conform datelor din anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă transmiterea suprafeței de teren de 22.135 mp din imobilul cu datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1 din administrarea Institutului de Psihiatrie Socola în administrarea Direcției de Sănătate Publică a Județului Iași, instituții din subordinea Ministerului Sănătății, potrivit anexei nr. 2.

Art. 3. — Predarea-primirea imobilului transmis potrivit art. 2 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 4. — Ministerul Sănătății împreună cu Ministerul Finanțelor Publice vor actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică a inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Ministrul sănătății,
Patriciu-Andrei Achimaș-Cadariu
Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

București, 23 martie 2016.
Nr. 183.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Institutului de Psihiatrie Socola (CUI 4541165)
din subordinea Ministerului Sănătății, a cărui valoare de inventar și date de identificare se modifică

Nr. M.F.P.	Cod clasificare	Denumirea bunului care face obiectul actului normativ	Datele de identificare ale imobilului		Valoarea de inventar (lei)
			Descrierea tehnică	Adresa	
1	2	3	4	5	6
144275	8.25.01	teren	S = 115.744 mp, CF 139645 S = 22.135 mp, CF 138779	Iași, str. Bucium nr. 36	8.279.477

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilului aflat în domeniul public al statului care se transmite din administrarea Institutului de Psihiatrie Socola în administrarea Direcției de Sănătate Publică a Județului Iași, din subordinea Ministerului Sănătății

Nr. M.F.P.	Cod clasificare	Denumirea bunului care face obiectul actului normativ	Datele de identificare și valoarea de inventar a părții din imobil care se transmite	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul
1	2	3	4	5	6
144275	8.25.01	teren	S = 22.135 mp, CF 138779 Valoarea: 1.955.672 lei	Institutul de Psihiatrie Socola/CUI 4541165	Direcția de Sănătate Publică a Județului Iași/CUI 4981352

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind actualizarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, ca urmare a modificării valorii de inventar și schimbării unității de administrare pentru un imobil aflat în administrarea Ministerului Afacerilor Interne

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, ca urmare a modificării valorii de inventar și schimbării unității de administrare pentru imobilul aflat în administrarea Ministerului Afacerilor Interne, înregistrat la poziția cu nr. M.F.P. 102.373, potrivit datelor prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Afacerilor Interne își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Petre Tobă
Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

București, 23 martie 2016.
Nr. 186.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne, pentru care se actualizează valoarea de inventar, ca urmare a reevaluării și schimbării unității de administrare

Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Unitatea de administrare de la care se transmite imobilul	Unitatea de administrare la care se transmite imobilul	Adresa imobilului	Denumirea nouă după transfer	Caracteristici tehnice	Valoarea de inventar actualizată (lei)
102.373	8.19.01	47-133	Ministerul Afacerilor Interne — Direcția Generală Logistică Cod unic de identificare (CUI) 4267060	Ministerul Afacerilor Interne — Direcția Generală de Poliție a Municipiului București Cod unic de identificare (CUI) 4221160	Municipiul București, șoseaua Vitan Bârzești nr. 22, sectorul 4	40-127	Teren 32.660 mp CF nr. 202490	51.000.730

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN

privind aprobarea Planului de management al sitului Natura 2000 Fânețele seculare Frumoasa

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 104.001 din 30 iunie 2015 al Direcției biodiversitate,

ținând cont de Avizul Agenției pentru Protecția Mediului Suceava — Decizia Etapei de Încadrare nr. 25 din 12 martie 2013, Avizul Ministerului Culturii nr. 1.424 din 11 aprilie 2013, Adresa Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale nr. 225.609 din 29 ianuarie 2015, Adresa Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice nr. 36.319 din 8 mai 2013 și Adresa Direcției generale păduri nr. 13.442/CD din 12 noiembrie 2014,

în temeiul prevederilor art. 21 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 38/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Planul de management al sitului Natura 2000 Fânețele seculare Frumoasa, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Viorel Traian Lascu,
secretar de stat

București, 15 februarie 2016.
Nr. 345.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

pentru aprobarea Procedurii privind stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor și contribuțiilor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă

Având în vedere prevederile art. 107 alin. (1) și (5) și ale art. 342 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul prevederilor art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă Procedura privind stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor și contribuțiilor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă, prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Procedura prevăzută la alin. (1) nu se aplică:

a) contribuabililor/plătitorilor prevăzuți la art. 92 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, declarați inactivi, potrivit reglementărilor legale în vigoare;

b) contribuabililor/plătitorilor care beneficiază de alte termene sau condiții de depunere a declarațiilor fiscale, aprobate de organul fiscal central, potrivit Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

c) obligațiilor fiscale stabilite ca urmare a acțiunii de inspecție fiscală sau care fac obiectul unei inspecții fiscale;

d) persoanelor fizice, pentru impozitul pe venit.

Art. 2. — (1) Se aprobă modelul și conținutul următoarelor formulare:

a) „Referat privind impunerea din oficiu”, prevăzut în anexa nr. 2;

b) 160 „Decizie de impunere din oficiu pentru impozitele, taxele și contribuțiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă”, cod 14.13.02.99/i.o, prevăzut în anexa nr. 3;

c) 161 „Decizie de anulare a deciziei de impunere din oficiu”, cod 14.13.02.99/d, prevăzut în anexa nr. 4.

(2) Caracteristicile de tipărire, modul de difuzare, utilizare și păstrare a formularelor prevăzute la alin. (1) sunt prezentate în anexa nr. 5.

Art. 3. — Referirile la Codul fiscal din cuprinsul prezentului ordin reprezintă trimiteri la Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, iar referirile la Codul de procedură fiscală reprezintă trimiteri la Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Anexele nr. 1—5 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.392/2011 pentru aprobarea Procedurii privind stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor și contribuțiilor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 816 din 18 noiembrie 2011, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — Direcția generală proceduri pentru administrarea veniturilor, Direcția generală de reglementare a colectării creanțelor bugetare, Direcția generală de tehnologia informației, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, direcțiile generale regionale ale finanțelor publice și unitățile fiscale subordonate acestora vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Eugen-Dragoș Dorog

București, 11 martie 2016.
Nr. 962.

ANEXA Nr. 1

PROCEDURA

privind stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor și contribuțiilor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

1. Stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor și contribuțiilor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă se efectuează de către compartimentul cu atribuții în gestiunea declarațiilor fiscale din cadrul organului fiscal competent în administrarea contribuabilului/plătitorului, denumit în continuare *compartiment de specialitate*.

2. Procedura privind stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor și contribuțiilor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă se aplică pentru obligațiile fiscale cuprinse în vectorul fiscal. Stabilirea obligației de plată se efectuează pentru fiecare impozit, taxă sau contribuție cuprins (ă) în vectorul fiscal atașat fiecărui contribuabil/plătitor și pentru fiecare perioadă fiscală pentru care nu au fost depuse declarații, conform legii, prin estimare, după regulile proprii impozitului, taxei sau contribuției supuse impunerii din oficiu.

3. Stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor și contribuțiilor se face în cadrul perioadei de prescripție și nu privește perioadele pentru care obligațiile fiscale au făcut obiectul unei inspecții fiscale.

Cuantumul impozitelor, taxelor și contribuțiilor se stabilește sub rezerva verificării ulterioare.

4. Compartimentul de specialitate este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea situației fiscale a contribuabilului/plătitorului.

CAPITOLUL II

Stabilirea din oficiu a obligațiilor de plată

În aplicarea prezentei proceduri, compartimentul de specialitate efectuează următoarele operațiuni:

1. Înștiințarea contribuabililor/plătitorilor care nu și-au îndeplinit obligațiile declarative

1.1. Identificarea contribuabililor/plătitorilor care aveau obligația declarării impozitelor, taxelor și contribuțiilor cuprinse în vectorul fiscal și nu și-au îndeplinit această obligație, conform legii

1.1.1. Compartimentul de specialitate compară obligațiile fiscale declarate cu obligațiile de declarare înscrise în vectorul fiscal atașat fiecărui contribuabil/plătitor și editează Lista contribuabililor/plătitorilor care nu și-au îndeplinit obligațiile declarative, conform procedurii de administrare în vigoare.

1.1.2. Lista contribuabililor/plătitorilor care nu și-au îndeplinit obligațiile declarative cuprinde, în mod obligatoriu, următoarele elemente:

- denumire contribuabil/plătitor;
- cod de identificare fiscală;
- tip obligație fiscală nedeclarată;
- perioada la care se referă obligația de declarare.

1.2. Emiterea și comunicarea înștiințărilor privind nedepunerea în termen a declarațiilor fiscale

1.2.1. Compartimentul de specialitate are obligația să înștiințeze contribuabilii/plătitorii în legătură cu depășirea termenului legal de depunere a declarației fiscale, prin comunicarea unei înștiințări.

Înștiințările privind nedepunerea în termen a declarațiilor fiscale se emit conform procedurilor de administrare fiscală în vigoare și se comunică contribuabililor/plătitorilor în termen de 15 zile de la expirarea termenului legal de depunere a declarațiilor fiscale.

Pentru obligațiile fiscale nedeclarate, care fac obiectul unei inspecții fiscale, nu se emit înștiințări privind nedepunerea în termen.

1.2.2. Procedura de comunicare a înștiințărilor este cea prevăzută pentru comunicarea actelor administrative fiscale.

1.3. Înregistrarea datei comunicării către contribuabili/plătitori a înștiințărilor privind nedepunerea în termen a declarațiilor fiscale

Pe baza confirmărilor de primire remise de către poștă, a dovezilor de primire prin alte mijloace legale sau pe baza proceselor-verbale de comunicare prin publicitate, după caz, compartimentul de specialitate înregistrează data comunicării către contribuabili/plătitori a înștiințărilor privind nedepunerea în termen a declarațiilor fiscale.

1.4. Actualizarea Listei contribuabililor/plătitorilor care nu și-au îndeplinit obligațiile declarative

1.4.1. În termen de 20 de zile de la data comunicării înștiințărilor privind nedepunerea în termen a declarațiilor fiscale, compartimentul de specialitate actualizează Lista contribuabililor/plătitorilor care nu și-au îndeplinit obligațiile declarative, prin eliminarea contribuabililor/plătitorilor care, ca urmare a înștiințărilor primite, au depus declarațiile fiscale pentru obligațiile fiscale cuprinse în listă sau pentru care, la data

actualizării listei, a intervenit una dintre situațiile prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. a) — c) din ordin, privind perioada analizată.

1.4.2. Actualizarea listei se realizează zilnic, până la finalizarea procedurii de impunere din oficiu și comunicarea deciziilor de impunere din oficiu.

În cazul declarării de către contribuabil/plătitor a obligațiilor fiscale pentru a căror stabilire a fost începută prezenta procedură, compartimentul de specialitate întrerupe procedura de impunere din oficiu și întocmește o notă de constatare, în care expune motivele care au condus la întreruperea procedurii.

2. Stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor și contribuțiilor, cu excepția taxei pe valoarea adăugată

2.1. După expirarea termenului de 20 de zile de la data comunicării înștiințărilor privind nedepunerea în termen a declarațiilor fiscale, pentru contribuabilii/plătitorii cuprinși în Lista contribuabililor/plătitorilor care nu și-au îndeplinit obligațiile declarative, compartimentul de specialitate verifică, pentru fiecare contribuabil/plătitor și pentru fiecare impozit, taxă sau contribuție care urmează a fi supus(ă) impunerii din oficiu, existența a cel puțin 4 declarații fiscale în perioada supusă analizei.

Perioada supusă analizei este o perioadă anterioară de 24 de luni de la luna pentru care se efectuează impunerea din oficiu, pentru obligațiile fiscale cu termen de declarare lunar, respectiv 36 de luni, pentru obligațiile fiscale cu termen de declarare trimestrial sau semestrial.

Operațiunile de mai sus nu se aplică în cazul impozitului pe profit datorat de contribuabilii menționați la art. 41 alin. (5) lit. a) și b) din Codul fiscal. Pentru impozitul pe profit datorat de acești contribuabili/plătitori se va avea în vedere procedura prevăzută la pct. 2.5.

2.2. Pentru contribuabilii/plătitorii pentru care sunt identificate elementele prevăzute la pct. 2.1, procedura de impunere se realizează în sistem automat.

Suma stabilită din oficiu se calculează ca medie aritmetică a sumelor de plată (pozitive) reprezentând impozite, taxe sau contribuții declarate de contribuabil/plătitor în perioada supusă analizei.

Sumele utilizate pentru impunerea din oficiu se actualizează, pentru fiecare an fiscal cuprins în perioada de analiză, cu indicele anual al prețurilor de consum.

Dacă perioada de analiză se referă numai la anul curent pentru care se efectuează impunerea din oficiu, sumele nu se actualizează cu indicele prețurilor de consum.

2.3. În cazul obligațiilor fiscale datorate de contribuabilii/plătitorii pentru care nu sunt identificate elementele prevăzute la pct. 2.1, în cazul în care obligația fiscală calculată conform procedurii prevăzute la pct. 2.2 este „0” (zero), precum și în cazul impozitului pe profit datorat de contribuabilii menționați la art. 41 alin. (5) lit. a) și b) din Codul fiscal, procedura de impunere din oficiu se realizează pe baza analizei documentare, conform pct. 2.5.

2.4. La sfârșitul fiecărei zile, compartimentul de specialitate editează Lista contribuabililor/plătitorilor impuși din oficiu prin procedură automată și Lista contribuabililor/plătitorilor care urmează a fi impuși din oficiu pe baza analizei documentare.

2.4.1. Editarea Listei contribuabililor/plătitorilor impuși din oficiu prin procedură automată

Pentru contribuabilii/plătitorii pentru care sunt identificate elementele prevăzute la pct. 2.1, compartimentul de specialitate editează Lista contribuabililor/plătitorilor impuși din oficiu prin procedură automată, care cuprinde, în mod obligatoriu, următoarele elemente:

- a) denumirea contribuabilului/plătitorului;
- b) codul de identificare fiscală;
- c) tipul obligației fiscale nedeclarate;
- d) perioada la care se referă obligația de declarare;

e) suma datorată în perioada precedentă, identificată conform pct. 2.1;

f) suma calculată potrivit pct. 2.2.

Lista contribuabililor/plătitorilor impuși din oficiu prin procedură automată se avizează de șeful compartimentului de specialitate și se aprobă de conducătorul organului fiscal.

2.4.2. Editarea Listei contribuabililor/plătitorilor care urmează a fi impuși din oficiu pe baza analizei documentare

În cazul contribuabililor/plătitorilor pentru care nu sunt identificate elementele prevăzute la pct. 2.1 sau pentru care obligația fiscală calculată conform procedurii prevăzute la pct. 2.2 este „0” (zero), precum și în cazul impozitului pe profit datorat de contribuabilii menționați la art. 41 alin. (5) lit. a) și b) din Codul fiscal, compartimentul de specialitate editează Lista contribuabililor/plătitorilor care urmează a fi impuși din oficiu pe baza analizei documentare.

Lista contribuabililor/plătitorilor care urmează a fi impuși din oficiu pe baza analizei documentare cuprinde, în mod obligatoriu, următoarele elemente:

a) denumirea contribuabilului/plătitorului;

b) codul de identificare fiscală;

c) tipul obligației fiscale nedeclarate;

d) perioada la care se referă obligația de declarare.

2.5. Pentru contribuabilii/plătitorii cuprinși în Lista contribuabililor/plătitorilor care urmează a fi impuși din oficiu pe baza analizei documentare, compartimentul de specialitate efectuează impunerea din oficiu pe baza analizei documentare.

2.5.1. Analiza documentară se efectuează pe baza următoarelor documente și informații relevante pentru impunere, existente la data începerii analizei:

a) documente existente la dosarul fiscal al contribuabilului/plătitorului, referitoare la perioade de raportare privind anul în curs sau anii anteriori, după caz, din cadrul perioadei de prescripție a dreptului de a stabili creanțe fiscale:

— declarații de impunere;

— declarații informative;

— fișe fiscale;

— decizii de impunere emise de inspecția fiscală;

b) situații financiar-contabile;

c) informații de la terți, obținute în baza protocoalelor de schimb de informații încheiate de către Agenția Națională de Administrare Fiscală;

d) alte informații care au relevanță.

Analiza documentară se efectuează având în vedere toate datele și documentele care au relevanță pentru stabilirea din oficiu a obligației de plată, identificându-se acele elemente care sunt cele mai apropiate situații de fapt fiscale.

Compartimentul de specialitate decide asupra felului și volumului examinărilor, în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte și de limitele prevăzute de lege.

2.5.2. Compartimentul de specialitate întocmește Referatul privind impunerea din oficiu, prevăzut în anexa nr. 2 la ordin, în care se consemnează elementele analizei documentare care stau la baza stabilirii din oficiu a impozitelor, taxelor și contribuțiilor, precum și rezultatul constatărilor efectuate în scopul stabilirii, din oficiu, a impozitelor, taxelor și contribuțiilor.

Referatul se avizează de șeful compartimentului de specialitate și se aprobă de conducătorul organului fiscal.

2.6. Compartimentul de specialitate emite formularul 160 „Decizie de impunere din oficiu pentru impozitele, taxele și contribuțiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă”, prevăzut în anexa nr. 3 la ordin.

2.6.1. Înainte de emiterea deciziilor de impunere din oficiu, compartimentul de specialitate verifică dacă pentru obligațiile fiscale identificate pentru contribuabilii/plătitorii cuprinși în Lista contribuabililor/plătitorilor impuși din oficiu prin procedură automată sau în Lista contribuabililor/plătitorilor care urmează

a fi impuși din oficiu pe baza analizei documentare au fost depuse declarații fiscale sau dacă nu a intervenit una dintre situațiile prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. a)—c) din ordin, în vederea întreruperii procedurii de impunere din oficiu. În această situație se vor aplica în mod corespunzător dispozițiile pct. 1.4.2.

2.6.2. Pe baza Listei contribuabililor/plătitorilor impuși din oficiu prin procedură automată sau a Referatului privind impunerea din oficiu, după caz, compartimentul de specialitate stabilește obligația de plată, prin decizia de impunere din oficiu.

2.6.3. Formularul 160 „Decizie de impunere din oficiu pentru impozitele, taxele și contribuțiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă” se emite de compartimentul de specialitate în două exemplare, din care:

— un exemplar se comunică contribuabilului/plătitorului;

— un exemplar se păstrează la dosarul fiscal al contribuabilului/plătitorului.

2.6.4. Decizia de impunere din oficiu se comunică contribuabilului/plătitorului, în conformitate cu dispozițiile art. 47 din Codul de procedură fiscală.

2.6.5. Compartimentul de specialitate înregistrează în evidența fiscală data comunicării deciziei de impunere din oficiu.

La sfârșitul zilei se emite prin aplicația informatică Borderoul deciziilor de impunere din oficiu comunicate.

Borderoul cuprinde, în mod obligatoriu, următoarele elemente:

— numărul și data borderoului;

— datele de identificare a contribuabilului/plătitorului;

— numărul de înregistrare și data deciziilor de impunere din oficiu;

— data comunicării;

— perioada la care se referă obligația de declarare;

— obligația fiscală impusă din oficiu.

2.6.6. În termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere din oficiu, contribuabilul/plătitorul poate depune declarația fiscală privind obligațiile care au format obiectul acestei decizii, sub sancțiunea decăderii, chiar dacă acest termen se împlineste după împlinirea termenului de prescripție a dreptului organului fiscal de a stabili creanțe fiscale.

Decizia de impunere din oficiu se anulează la data depunerii declarației fiscale, fiind aplicabile prevederile art. 50 din Codul de procedură fiscală.

În cazul în care declarația fiscală se depune în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere din oficiu, după împlinirea termenului de prescripție prevăzut la art. 110 din Codul de procedură fiscală, de la data depunerii declarației începe să curgă un nou termen de prescripție.

Decizia de impunere din oficiu se anulează și din inițiativa organului fiscal, potrivit dispozițiilor art. 94 alin. (2) din Codul de procedură fiscală. Constatările organului fiscal se menționează în Referatul privind impunerea din oficiu.

Formularul 161 „Decizie de anulare a deciziei de impunere din oficiu”, prevăzută în anexa nr. 4 la ordin, se emite de organul fiscal și se comunică contribuabilului/plătitorului, în conformitate cu prevederile pct. 2.6.3 și 2.6.4.

În cazul obligațiilor fiscale stabilite prin decizii de impunere din oficiu, pentru perioade care fac obiectul unei inspecții fiscale, organele de inspecție fiscală stabilesc diferențe de obligații fiscale (în plus sau în minus) având în vedere și sumele stabilite din oficiu de organul fiscal.

3. Stabilirea din oficiu a taxei pe valoarea adăugată

3.1. Pentru contribuabilii/plătitorii cuprinși în Lista contribuabililor/plătitorilor care nu și-au îndeplinit obligațiile declarative, compartimentul de specialitate stabilește din oficiu, în condițiile prezentei proceduri, taxa pe valoarea adăugată de plată în perioadă, prin estimare.

3.2. Dispozițiile pct. 1.4.1 și 1.4.2 privind actualizarea Listei contribuabililor/plătitorilor care nu și-au îndeplinit obligațiile declarative sunt aplicabile în mod corespunzător.

3.3. În vederea stabilirii din oficiu a taxei datorate, compartimentul de specialitate utilizează informațiile privind taxa pe valoarea adăugată colectată din formularul (300) „Decont de taxă pe valoarea adăugată” depus de persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, din decizia de corectare a erorilor materiale din decont, precum și informațiile din formularul (394) „Declarație informativă privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național” cuprinse în baza de date, pe o perioadă de 12 luni calendaristice anterioare perioadei supuse impunerii din oficiu.

3.4. În cazul în care, în cadrul perioadei de analiză de 12 luni, persoana impozabilă nu a depus niciun decont de taxă pe valoarea adăugată sau despre aceasta nu se regăsesc informații în nicio declarație informativă privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național, se extinde analiza la o perioadă de 24 de luni calendaristice anterioare.

3.5. După identificarea deconturilor depuse de persoanele impozabile se extrag sumele reprezentând taxa pe valoarea adăugată colectată și se calculează media acestora (suma taxei pe valoarea adăugată colectată din fiecare decont/numărul perioadelor fiscale pentru care au fost depuse deconturi).

3.6.1. Din baza de date care cuprinde informațiile din formularele (394) „Declarație informativă privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național” se selectează TVA totală din Lista achizițiilor de bunuri și servicii efectuate pe teritoriul național pentru care contribuabilul supus prezentei proceduri figurează ca furnizor/prestator și se calculează media acestora (suma taxei pe valoarea adăugată colectată din fiecare declarație/numărul deconturilor pe care ar fi trebuit să le depună în perioada respectivă, conform perioadei fiscale înscrise în vectorul fiscal), cu ajutorul aplicației informatice puse la dispoziție de Direcția generală de tehnologia informației din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

3.6.2. Începând cu declarațiile aferente lunii ianuarie 2016, din baza de date care cuprinde informațiile din formularele (394) „Declarație informativă privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național de persoanele înregistrate în scopuri de TVA” se selectează TVA totală aferentă achizițiilor (A) și achizițiilor cu TVA la încasare (A1) din Lista operațiunilor taxabile efectuate pe teritoriul național (aferentă secțiunea 1, lit. C) pentru care contribuabilul/plătitorul supus prezentei proceduri figurează ca furnizor/prestator și se calculează media acestora (suma taxei pe valoarea adăugată colectată din fiecare declarație/numărul deconturilor pe care ar fi trebuit să le depună în perioada respectivă, conform perioadei fiscale înscrise în vectorul fiscal), cu ajutorul aplicației informatice puse la dispoziție de Direcția generală de tehnologia informației din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

3.7. Suma medie a TVA colectate obținută din deconturile de taxă pe valoarea adăugată se compară cu suma medie a TVA colectate obținută din declarațiile informative.

3.8. Taxa datorată pentru perioada fiscală analizată, stabilită din oficiu, se consideră suma medie cea mai mare obținută în urma comparării.

3.9. În ipoteza în care, în perioada de 24 de luni supusă analizei, persoana impozabilă nu a depus niciun decont de taxă pe valoarea adăugată sau despre aceasta nu se regăsesc informații în nicio declarație informativă privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național, analiza se extinde asupra informațiilor existente în baza de date care cuprinde declarațiile recapitulative (formularul 390VIES) privind operațiunile intracomunitare desfășurate pe o perioadă de 24 de luni calendaristice anterioare.

3.10. În situația prevăzută la pct. 3.9, după identificarea declarațiilor recapitulative depuse de persoana impozabilă se calculează media valorii achizițiilor intracomunitare de bunuri și de servicii efectuate de respectivul contribuabil/plătitor, declarate în perioada analizată (suma bazei impozabile declarate pentru operațiuni de tip A și S/numărul de declarații recapitulative depuse în perioada analizată).

3.11. Taxa datorată, stabilită din oficiu, se consideră a fi media valorii achizițiilor intracomunitare, calculată potrivit pct. 3.10, înmulțită cu cota standard a taxei pe valoarea adăugată, în vigoare la data la care se efectuează impunerea din oficiu, indiferent de perioada fiscală înscrisă în vectorul fiscal.

3.12. Sumele utilizate pentru impunerea din oficiu se actualizează pentru fiecare an fiscal cuprins în perioada de analiză cu indicele anual al prețurilor de consum. Dacă perioada de analiză se referă numai la anul curent pentru care se efectuează impunerea din oficiu, sumele nu se actualizează cu indicele prețurilor de consum.

3.13. La sfârșitul fiecărei zile, compartimentul de specialitate editează, cu ajutorul aplicației informatice puse la dispoziție de Direcția generală de tehnologia informației din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, Lista contribuabililor/plătitorilor impuși din oficiu pentru nedepunerea deconturilor de TVA, care cuprinde următoarele elemente:

— denumirea persoanei impozabile înregistrată în scopuri de TVA;

— cod de înregistrare în scopuri de TVA;

— TVA colectată din formularul (300) „Decont de taxă pe valoarea adăugată” pe perioada analizată;

— suma medie a TVA colectate din formularul (300) „Decont de taxă pe valoarea adăugată” pe perioada analizată;

— TVA colectată din formularul (394) „Declarație informativă privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național” pe perioada analizată;

— suma medie a TVA colectate din formularul (394) „Declarație informativă privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național” pe perioada analizată;

— baza impozabilă declarată pentru achiziții intracomunitare de bunuri și servicii din declarațiile recapitulative (formularul 390VIES) depuse în perioada analizată, după caz;

— suma medie a bazei impozabile declarate pentru achiziții intracomunitare de bunuri și servicii, din declarațiile recapitulative (formularul 390VIES), după caz;

— TVA de plată stabilită din oficiu, calculată potrivit pct. 3.8 sau potrivit pct. 3.11.

Lista contribuabililor/plătitorilor impuși din oficiu pentru nedepunerea deconturilor de TVA se avizează de șeful compartimentului de specialitate și se aprobă de conducătorul organului fiscal.

3.14. Pe baza listei editate conform pct. 3.13, compartimentul de specialitate emite deciziile de impunere (formular 160), în condițiile pct. 2.6, care sunt aplicabile în mod corespunzător.

CAPITOLUL III

Transmiterea datelor în evidența pe plătitori

Compartimentul de specialitate transmite deciziile de impunere din oficiu, care au fost comunicate contribuabililor/plătitorilor, respectiv deciziile de anulare a deciziei de impunere din oficiu emise către serviciul/compartimentul cu atribuții de evidență pe plătitori.

Transmiterea deciziilor se face, la sfârșitul fiecărei zile, conform procedurii privind organizarea evidenței pe plătitori.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

În situația în care compartimentul de specialitate nu are la dispoziție informațiile și documentele necesare pentru aplicarea procedurilor prevăzute la pct. 2.5 și 3, acesta întocmește o listă cu contribuabilii/plătitorii care nu au putut fi impuși din oficiu.

Lista contribuabililor/plătitorilor care nu au putut fi impuși din oficiu cuprinde, în mod obligatoriu, următoarele elemente:

— denumirea contribuabilului/plătitorului;

— codul de identificare fiscală;
— tipul obligației fiscale nedeclarată;
— perioada la care se referă obligația de declarare;
— observații.

Compartimentul de specialitate va menționa pentru fiecare contribuabil/plătitor motivele care au condus la includerea acestuia în listă.

Lista contribuabililor/plătitorilor care nu au putut fi impuși din oficiu se transmite compartimentelor cu atribuții de analiză de risc, în vederea evaluării riscului fiscal.

ANEXA Nr. 2

Sigla DGRFP

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
DIRECȚIA GENERALĂ DE ADMINISTRARE A MARILOR CONTRIBUABILI
DIRECȚIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANTELOR PUBLICE
Unitatea Fiscală

Nr. de înregistrare

Data

REFERAT
privind impunerea din oficiu

În temeiul art. 107 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, ca urmare a nedelegerii declarației/declarațiilor fiscale (formular

În temeiul art. 107 alin. (5) și art. 94 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, ca urmare a emiterii Deciziei de impunere din oficiu nr. /..... ,

s-au constatat următoarele:

A. DATE DE IDENTIFICARE A CONTRIBUABILULUI/PLĂTITORULUI

Denumirea/Numele și prenumele

Codul de identificare fiscală/Codul de înregistrare în scopuri de TVA

Domiciliul fiscal: Localitatea, str. nr., bl., sc., ap.,

județul/sectorul

B. ANALIZA DOCUMENTARĂ ȘI MODUL DE CALCUL AL OBLIGAȚIEI DE PLATĂ

B1. SINTEZA CONSTATĂRILOR

Nr. crt.	Denumirea impozitului, taxei, contribuției	Perioada de raportare pentru impozitul, taxa, contribuția stabilită din oficiu	Impozit, taxă, contribuție stabilit(ă) din oficiu (lei)

B2. ALTE CONSTATĂRI

Prezentul referat constituie anexă la:

formularul 160 „Decizie de impunere din oficiu pentru impozitele, taxele și contribuțiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă”,

formularul 161 „Decizie de anulare a deciziei de impunere din oficiu”, care se arhivează la dosarul fiscal al contribuabilului/plătitorului.

Aprobat:

Conducătorul unității fiscale,

Numele și prenumele

Data

Avizat:

Șef compartiment specialitate,

Numele și prenumele

Data

Întocmit:

Funcția

Numele și prenumele

Data

Sigla DGRFP

Agencia Națională de Administrare Fiscală
 Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili
 Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice _____
 Unitatea fiscală _____

160

Nr. înregistrare _____

Data _____

**DECIZIE DE IMPUNERE DIN OFICIU
 pentru impozitele, taxele și contribuțiile
 cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă**

Către:

Denumire/Nume _____

Prenume _____

Domiciliu fiscal : Localitate _____ Cod poștal _____

Stradă _____ Număr _____ Bloc _____

Scară _____ Ap. _____ Județ(sector) _____

Cod de identificare fiscală/Cod de înregistrare în scopuri de TVA: _____

În conformitate cu dispozițiile art.107 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, ca urmare a nedepunerii declarațiilor fiscale, pe baza constatărilor efectuate de organul fiscal, se stabilesc, din oficiu, următoarele obligații fiscale:

Nr.crt.	Denumire impozit, taxă, contribuție	Perioada de raportare pentru care s-au stabilit din oficiu obligațiile fiscale	Impozit/taxă/contribuție stabilit(ă) din oficiu (lei)

Impozitele, taxele sau contribuțiile stabilite din oficiu de organul fiscal se plătesc în funcție de data comunicării prezentei, astfel:

- dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 1 - 15 din lună, termenul de plată este până la data de 5 a lunii următoare;
- dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 16 - 31 din lună, termenul de plată este până la data de 20 a lunii următoare.

Pentru neplata la termenele de plată scadente prevăzute de lege a obligațiilor fiscale se vor calcula obligații fiscale accesorii, conform legii.

Decizia de impunere din oficiu reprezintă titlu de creanță și constituie înștiințare de plată, conform legii.

Prezenta decizie poate fi contestată în termen de 45 de zile de la data comunicării, sub sancțiunea decăderii, potrivit art.270 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, la organul fiscal competent, potrivit art.269 alin.(4) din același act normativ.

Depunerea declarației fiscale pentru obligațiile stabilite din oficiu, în termen de 60 de zile de la data comunicării prezentei, conduce la anularea deciziei de impunere din oficiu.

Prezenta decizie produce efecte de la data comunicării acesteia.

Director general/ Șef administrație,

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila unității

Număr de înregistrare ca operator de date cu caracter personal

Cod 14.13.02.99/i.o

*) Anexa nr. 3 este reprodusă în facsimil.

Sigla DGRFP

Agenția Națională de Administrare Fiscală
 Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili
 Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice _____
 Unitatea fiscală _____

161

Nr. înregistrare _____

Data _____

DECIZIE DE ANULARE A DECIZIEI DE IMPUNERE DIN OFICIU

Către:

Denumire/Nume _____

Cod de identificare fiscală/Cod de înregistrare în scopuri de TVA: _____

Prenume _____

Domiciliu fiscal: Localitate _____

Cod poștal _____

Stradă _____

Număr _____

Bloc _____

Scară _____

Ap. _____

Judet(sector) _____

Având în vedere dispozițiile art.107 alin.(5) și ale art.94 alin.(2) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, vă comunicăm că, Decizia de impunere din oficiu nr. / a fost anulată, pentru următoarele obligații fiscale:

Nr.crt.	Denumire impozit, taxă, contribuție	Perioada de raportare pentru care s-au stabilit din oficiu obligațiile fiscale	Impozit/taxă/contribuție stabilit(ă) din oficiu (lei)

Prezenta decizie poate fi contestată în termen de 45 de zile de la data comunicării, sub sancțiunea decăderii, la organul fiscal competent, potrivit art.269 alin.(4) și potrivit art.270 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Prezenta decizie produce efecte de la data comunicării acesteia.

Director general/ Șef administrație,

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila unității

C A R A C T E R I S T I C I**de tipărire, de difuzare, utilizare și păstrare a formularelor**

1. Denumirea: „Referat privind impunerea din oficiu”

1.1. Caracteristicile de tipărire: — pe o singură față;

— se poate utiliza și echipament informatic pentru editare și completare, cu adaptări adecvate situației contribuabilului/plătitorului.

1.2. Se utilizează la stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor sau contribuțiilor cu regim de autoimpunere sau reținere la sursă.

1.3. Format: A4/t1.

1.4. Se întocmește într-un singur exemplar, de organul fiscal în a cărui evidență fiscală contribuabilul/plătitorul este înregistrat ca plătitor de impozite, taxe și contribuții.

1.5. Se arhivează la dosarul fiscal al contribuabilului/plătitorului.

2. Denumirea: 160 „Decizie de impunere din oficiu pentru impozitele, taxele și contribuțiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă”, cod: 14.13.02.99/i.o.

2.1. Caracteristicile de tipărire: — pe o singură față;

— se poate utiliza și echipament informatic pentru editare și completare.

2.2. Se utilizează la stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor sau contribuțiilor cu regim de autoimpunere sau reținere la sursă.

2.3. Format: A4/t1.

2.4. Se difuzează gratuit.

2.5. Se întocmește în 2 exemplare de organul fiscal în a cărui evidență fiscală contribuabilul/plătitorul este înregistrat ca plătitor de impozite, taxe și contribuții.

2.6. Circulă: — 1 exemplar la contribuabil/plătitor;

— 1 exemplar la organul fiscal competent.

2.7. Se arhivează: copia se arhivează la dosarul fiscal al contribuabilului/plătitorului, împreună cu Referatul privind impunerea din oficiu, după caz.

3. Denumirea: 161 „Decizie de anulare a deciziei de impunere din oficiu”, cod 14.13.02.99/d.

3.1. Caracteristicile de tipărire: — pe o singură față;

— se poate utiliza și echipament informatic pentru editare și completare.

3.2. Se utilizează la anularea deciziei de impunere din oficiu a impozitelor, taxelor sau contribuțiilor cu regim de autoimpunere sau reținere la sursă.

3.3. Format: A4/t1.

3.4. Se difuzează gratuit.

3.5. Se întocmește în 2 exemplare de organul fiscal în a cărui evidență fiscală contribuabilul/plătitorul este înregistrat ca plătitor de impozite, taxe și contribuții.

3.6. Circulă: — 1 exemplar la contribuabil/plătitor;

— 1 exemplar la organul fiscal competent.

3.7. Se arhivează: copia se arhivează la dosarul fiscal al contribuabilului/plătitorului, împreună cu formularul 160 „Decizie de impunere din oficiu pentru impozitele, taxele și contribuțiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă” și cu „Referatul privind impunerea din oficiu”, după caz.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

